

Sēdi vada un referē priekšsēdētāja v. senators A. Lēbers.

19. 1938. g. 24. februārī. Prasītāja Pēteris Siliša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 17. septembra spriedumu Pēteris Siliša prasībā pret mīr. Jēkaba Paegliša mant. masu par Ls 647.— ar %/o. (L. № 193.)

19. 1938. g. 24. februārī. Prasītāja Pēteris Siliša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 17. septembra spriedumu Pēteris Siliša prasībā pret mīr. Jēkaba Paegliša mant. masu par Ls 647.— ar %/o. (L. № 193.)

19. 1938. g. 24. februārī. Prasītāja Pēteris Siliša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 17. septembra spriedumu Pēteris Siliša prasībā pret mīr. Jēkaba Paegliša mant. masu par Ls 647.— ar %/o. (L. № 193.)

Sēdi vada un referē priekšsēdētāja v. senators A. Lēbers.

19. 1938. g. 24. februārī. Prasītāja Pēteris Siliša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 17. septembra spriedumu Pēteris Siliša prasībā pret mīr. Jēkaba Paegliša mant. masu par Ls 647.— ar %/o. (L. № 193.)

19. 1938. g. 24. februārī. Prasītāja Pēteris Siliša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 17. septembra spriedumu Pēteris Siliša prasībā pret mīr. Jēkaba Paegliša mant. masu par Ls 647.— ar %/o. (L. № 193.)

Sēdi vada un referē priekšsēdētāja v. senators A. Lēbers.

19. 1938. g. 24. februārī. Prasītāja Pēteris Siliša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 17. septembra spriedumu Pēteris Siliša prasībā pret mīr. Jēkaba Paegliša mant. masu par Ls 647.— ar %/o. (L. № 193.)

tiesas slēdziens, kā dibināts uz lietas apstākļu apsvērumu pēc būtības, kasācijas kārtībā nav pārbaudams, un tas jau pats par sevi bija pietiekošs prasības atraidīšanai, kādēļ atkrit tie apsvērumi kasācijas sūdzībā, kuŗos prasītāja apstrīd šī tiesas slēdziena pareizību pēc būtības. Tiesu palatas apsvērumi par to, ka tā jautājuma izšķiršana, vai prasītājam ir bijušas kādas tiesības uz kapsētas zemi uz Agr. ref. likuma pamata un vai tā bija jākorborē uz viņas vārda, piekrit administratīvām iestādēm, būtu pareizi tai gadījumā, ja partu starpā būtu strīds par to, vai kapsētas zeme uz Agr. ref. lik. pamata bija atsavināma un ieskaitāma valsts zemes fondā. Tāda strīda šai gadījumā nav, jo kapu zeme, kas ietilpst prasītājam piederīgai muižas neatsavināmā daļā, uz Agr. ref. lik. 1. d. 1. nod. 3. p.kta pamata nemaz nebija atsavināta un līdz ar to arī nebija ieskaitīta valsts zemes fondā. Šis konkrētās prasības priekšmets ir civiltiesiska rakstura strīds par īpašumtiesībām uz reālās robežas apzīmētu zemes gabalu, kādēļ tā izšķiršana piekrit civiltiesībai (CPL 1. p.kts). Ja arī uz šīs zemes gabalu atrodas ierīkotā kapsēta un to ir lietojusi prasītāja, tad šis apstāklis pats par sevi lietotājai vēl nedod sevišķas tiesības to iegūt savā īpašumā. Pretēji kasācijas sūdzības iesniedzējais aizrādījumam, īpašumtiesības uz kapsētas zemi var piederēt arī fiziskai personai, un tās var pastāvēt vienā laikā ar lietošanas tiesību piederību citai personai. Šis aprādītā nepareizais Tiesu palatas apsvēruma, ka konkrētā strīda izšķiršana piekrit administratīvām iestādēm, uz viņas gala slēdzienu tomēr nekādu iespaidu nevarēja atstāt, jo prasība, kā minētās, bija atraidāma jau atkrīt, ka nebija pierādīts ieguvumu justus titulus. Līdz ar to kā neapstrīdams ir atkrīt tie apsvērumi kasācijas sūdzībā, kuŗos prasītāja apstrīd šīs tiesas slēdziena pareizību. Arī Tiesu palatas atsauksmei uz CL 942.—943. p. (1864. g. izd.) nav nekādas nozīmes lietā, jo Tiesu palatas apsvērumi šai ziņā attiecas uz viņas varbūtējo secinājumu, kādas tiesības prasītāja uz kapsētu būtu varējusi iegūt no agrākā muižas īpašnieka, bet šīs varbūtējās tiesības prasības pamatā tomēr nav liktas. Līdz ar to atkrit arī tie apsvērumi kasācijas sūdzībā, kuŗos prasītāja pārmet Tiesu palatai CL 942.—943. p. piemērošanu.

Atrodot, ka Tiesu palata nav pārkāpusi kasācijas sūdzībā pievestos likumus, Senats nolēma: Palsmanes evaņģēliski-luteriskās draudzes pilnvarnieka zv. adv. L. Žagara kasācijas sūdzību uz CPL 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

18. 1938. g. 25. martā. Atbildētājas Lauksaimniecības ekonomiskās sabas „Gauja” pilnvarnieka zv. adv. M. Minca kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 28. septembra / 5. oktobra spriedumu Kārļa Paukšis prasībā pret Lauksaimniecības ekonomisko sab-bu „Gauja” par Ls 462,38 ar %/o darba algas un nepilngadīgā Kārļa Paukšis aizbildņa Hermana Paukšis pilnvarnieka zv. adv. pal. J. Dzirkļa paskaidrojums. (L. № 189.)

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senators F. Konradi; referē senators P. Stērste. Senats atrod:

Apgabaltiesa, pamatojoties uz lietā noskaidrotiem apstākļiem, ir konstatējusi: 1) ka parti ir sastāvējuši darba uzņēmuma līguma attiecībā; 2) ka prasītājs kā māceklis ir strādājis atbildētājas veikalā, sāņemot laikā no 1936. gada 9. jūnija līdz tam pašā gada 1. decembrim Ls 30.— un no aprādītā laika līdz 1937. g. 1. jūnijam Ls 35.— lielu algu mēnesī; 3) ka uz prasītāju ir attiecināmi Lik. par darba laiku 10. panta noteikumi, t. i., ka pusaudžus no 15-tā līdz 16-tam gadam aizliegts nodarbināt ilgāk par 6 stundām dienā; 4) ka atbildētāja ir atzinusi, ka prasītājs ir strādājis vairāk par 6 stundām dienā. Izejot no šiem konstatējumiem, apgabaltiesa ir atzinusi, ka prasītājam par strādātām virsstundām jāpiešķir pienākas saņemta viņas aprēķināto atlīdzību. Šis apgabaltiesas slēdziens ir pa-

sācijas instance desmit latu apmēra Mildai Siliņš par labu.

907. p. pamata atstāt bez ievēribas un uzlikt viņai tiesāšanas izdevumus kasācijas sūdzības sūdzība par Tiesu palatas 1937. g. 4. oktobra lēmumu lietā par Annas Cepurītis maksātnespēju un a. s. „Ernst Plates” pilnvarnieka zv. adv. B. Klotā paskaidrojums. (L. № 204.)

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senators F. Konradi; referē senators P. Stērste. Senats atrod:

Tiesu palata ir konstatējusi, ka a. s. „Ernst Plates” 1937. g. 17. marta rakstā (I, 17) ir atteikusies no piedziņas uz Annas Cepurītis veikalā iekārtu ar precēm un dzīvokļa iekārtojumu, un ka ar tiesu izpildītāja rakstu (II, 11) pierādīts, ka kreditore ir paturējusi spēkā jau vērsto piedziņu uz īres naudām, un ka atteikšanās no piedziņas ir atteikusies tikai uz zināmām mantām. Līdz ar to kā nedibināti atkrit tie apsvērumi kasācijas sūdzībā, kuŗos Cepurītis, sagrozot lietas apstākļus, iziet no tā maldīgā ieskaitā, ka kreditore būtu atteikusies vispārīgi no piedziņas pēc veiksmīgā attiecībā uz visām viņas mantām, izņemot īres naudu. 1937. g. 17. marta rakstā kreditore ir atrīvojusi no aprakstes Cepurītis veikalā iekārtu un preces, atļaujot viņai šīs mantas pārdot. Cepurītis ir atzinusi, ka šīs mantas viņa ir pārdevusi (I, 19). Pie tādiem apstākļiem, kad aprakstītā manta pēc atrīvošanas no aresta ir jau pārdota, pretēji kasācijas sūdzībā izteiktam norādījumam, nevar vairs būt runa par tās ieskaitīšanu konkursa masā. Tāpat nedibināts ir Cepurītis norādījums kasācijas sūdzībā, ka arī no aresta atrīvoto dzīvokļa iekārtu varētu ieskaitīt konkursa masā, jo Anna Cepurītis atzinusi (I, 19), ka viņai vispār nekad nebija sūdzības tādā dzīvokļa iekārtais nav. Tādēļ kā nepamatots atkrit kasācijas sūdzības 1. p.kts. Tiesu palata ir jau konstatējusi, ka kreditore ir paturējusi tiesību vērst piedziņu uz visām citām mantām, kādas vien Cepurītis rīcībā atrastos, izņemot vienīgi 17. marta rakstā uzskaitītās, kādēļ bez nozīmes ir tie viņas apcerējumu kasācijas sūdzības 2. p.ktā, kuŗos viņa pārmet kredītorai solījuma nepildīšanu un līguma laušanu. Cepurītis kasācijas sūdzībā vēl norāda, ka viņu nevarot atzīt par maksātnespējīgu tirdzniecībā, jo kreditore piedziņu uz tirdznieciska rakstura mantām izbeigusi. Šai sakarībā Senats ir jau paskaidrojis (36/58), ka Tirdz. proc. nol. 386. pants neprasa, lai parādnieka maksātnespēja izceltos sakarā ar tirdznieciska rakstura operācijām. Tāpat minētais pants pie maksātnespējas rakstura noteikšanas neprasa, lai tā manta, uz kuŗu kreditori var vērst piedziņu, būtu iegūta tirdzniecībā. Līdz ar to kā nedibināti atkrit arī tie apsvērumi kasācijas sūdzībā, kuŗos Cepurītis dibina uz tā nepareizā ieskaita, ka tirdznieciskā maksātnespēja ir atkarīga no parādnieces pārpalikušās mantas rakstura.

Atrodot, ka Tiesu palata nav pārkāpusi kasācijas sūdzībā aprādītus likumus, Senats nolēma: Annas Cepurītis pilnvarnieka zv. adv. M. Antona kasācijas sūdzību uz CPL 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

24. 1938. g. 24. martā. Prasītājas Elvīras Lamsters pilnvarnieka zv. adv. E. Tomsona kasācijas sūdzība par Daugavpils apgabaltiesas 1937. gada 16./23. oktobra spriedumu Elvīras Lamsters prasībā pret Gaigalovas pagasta pašvaldību, Finanšu ministriju un Stepanu Baginski par aprakstīto mantu un Finanšu ministrijas Nodokļu departamenta paskaidrojums. (L. № 207.)

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senators A. Lēbers; referē senators M. Čakste. Senats atrod:

Prasītāja ar CPN 1234. panta kārtībā celto prasību lūgusi atzīt viņas īpašuma tiesības uz 29 kaudzēm siena, kas bijušas aprakstītas par atbildētāja S. Baginska nodokļu parādiem. Šo sienu prasītāja, pēc viņas paskaidrojumiem